

Euroopan yhteisöjen komission 23.4.1997 Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV:tä vastaan nostama kanne (Asia C-156/97)
(97/C 212/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.4.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Van Balkom Non-Ferro Scheiding BV:tä vastaan. Kantajan asia-miehinä ovat H. Van Lier ja G. zur Hausen ja prosessi-osoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virka-mies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle 251 649 ecua ja maksamaan tälle sum-malle 1.7.1991 alkaen kunkin kuukauden ensimmäi-senä työpäivänä julkaistun ja Euroopan raha-asiain yhteistyörahaston ecumääräisissä suorituksissa käyttä-män prosenttimäärän mukaista korkoa sekä maksa-maan 251 649 eculle 4 prosentin viivästyskorkoa 1.5.1995 lukien,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeuden-käyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne perustuu osapuolten 4.12.1990 tekemään sopimuk-seen BM 488/88 DE-NL. Sopimuksen 13 kohdan mukaan sopimuspuolet saattavat kaikki mahdolliset sopimuksen pätevyyttä, tulkintaa tai täyttämistä koskevat riitaisuudet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Komissio on päättänyt Saksan oikeuden nojalla irtisanoa sopimuksen, koska vastaaja ei ole pannut sitä täytäntöön.

Corte Suprema di Cassazione 24.10.1996 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö riita-asiassa Società Trasporti Castelletti Spedizioni Internazionali SpA vastaan Hugo Trumpy SpA
(Asia C-159/97)
(97/C 212/18)

Corte Suprema di Cassazione on pyytänyt 24.10.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 25.4.1997, Euroopan yhteisö-jen tuomioistuimelta tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa Società Trasporti Castelletti Spedizioni Internazionali SpA vastaan Hugo Trumpy SpA ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1) *Ensimmäinen kysymys:*

17 artiklan (¹) alkuperäisen sanamuodon tulkintaa koskevassa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytän-nössä on korostettu tässä säännössä tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimusehdon (jäljempänä oikeuspaikkalauseke) pätevyydelle asetettujen edellytysten osalta, että asianosaisten tosiasiallinen tahto tehdä tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus on selvitettävä ja sitä on suojattava myös silloin, kun sellainen oikeuspaikkalauseke tunnustetaan päteväksi,

joka sisältyy konossementtiin, joka kuuluu osana asianosaisten välisiin tavanomaisiin liikesuhteisiin; tämän saman oikeuskäytännön mukaan on näytet-tävä, että näihin liikesuhteisiin sovelletaan sellaisia yleisiä sopimusehtoja (jotka ovat toisen sopimusosa-puolen eli tässä tapauksessa rahdinkuljettajan laati-mat), joihin tämä lauseke sisältyy (ks. asia 71/83, tuo-mio 19.6.1984 (²)), jossa viitataan sellaisiin aikaisem-min annettuihin tuomioihin, joissa on korostettu, että asianosaisten tahdonilmaisun on oltava selkeästi ja täsmällisesti ilmaistu).

Yleissopimuksen 17 artiklaan tehdyllä muutoksella siihen kuitenkin lisättiin "normatiivinen" käsite "kauppatapa" (joka sellaisenaan on riippumaton asianosaisten tahdosta, ainakin jos siihen selvästi on viitattu kyseisessä sopimuksessa), ja tämän perusteella voidaan kysyä, onko vaatimus, jonka mukaan asian-osaisten on (tosiasiallisesti) tunnettava tämä kauppata-pa, tai asianosaisten omasta syystä johtuva anteek-siantamaton tietämättömyys riittävä edellytys sille, että tuomioistuimen toimivaltaa koskevan sopimuk-sen voidaan katsoa olevan jatkuvasti voimassa kai-kissa jatkuvissa liikesuhteissa, jotka ovat nyt esillä olevan kaltaisia. Toisin sanoen, eikö enää ole tarpeen todeta asianosaisten tahtoa, vaikka 17 artiklassa käytetään sanaa "tehtävä", jolla viitataan tahdonilmai-suun eli kauppatapaan (kauppatapalausekkeet)?

- 2) *Toinen kysymys* koskee sitä, millaisia merkityksiä ilmaukselle "sellaista muotoa noudattaen" voidaan antaa, kun sitä tarkastellaan eri näkökulmista. Ensimmäinen näkökulma koskee oikeuspaikkalausekkeen ilmaisutapaa eli sitä, onko sen tarpeen sisältyä asia-kirjaan, jonka sen laatinut asianosainen on allekirjoit-tanut ilmaisten näin tarkoituksensa vedota siihen, esi-merkiksi siten, että konossementin allekirjoituksen yhteydessä merkitään nimenomainen viittaus yksin-omaisen toimivallan antavaan lausekkeeseen, vaikka toinen sopimuspuoli (laivaja) ei ole allekirjoittanut tätä viittausta.

Toisella näkökulmalla pyritään selvittämään, onko tarpeen, että oikeuspaikkalauseketta on erikseen korostettu sopimustekstissä, vai onko riittävää ja tästä syystä merkityksetöntä lausekkeen pätevyuden kannalta, että tämä lauseke on vain yksi monista lau-sekkeista, joilla säännellään kuljetussopimuksen sisäl-töä ja vaikutuksia.

Kolmannella näkökulmalla pyritään selvittämään, onko oikeuspaikkalausekkeen laatimiskielen ja sopi-muspuolten kansallisuuden välillä oltava jokin yhteys vai riittääkö, että se on laadittu jollakin kansainväli-nessä kaupassa yleisesti käytetyllä kielellä.

- 3) *Kolmannella ennakkoratkaisukysymyksellä* pyritään selvittämään, onko sopimuksen mukaan toimivaltai-sella tuomioistuimella oltava jokin yhteys sopimus-osapuolten kansallisuuden ja/tai kotipaikan kanssa taikka sopimuksen täyttämipaikan ja/tai tekopaikan kanssa, kunhan tämä tuomioistuin on jonkin sopi-musvaltion tuomioistuin, vai onko tämä viimeksi mainittu edellytys yksin riittävä niin, ettei tuomiois-tuimella ole tarpeen olla mitään aineellista yhteyttä kyseiseen sopimussuhteeseen.